

[Jørgen Jensen.]

skulle vi allerede nu begynde at diskutere, hvad der skal ske med dem i 1979, synes jeg næsten, det er for groft, efter den diskussion vi har haft.

Jeg må dog lige komme med den bemærkning, da der nu ligesom har været lidt vanskelighed med at finde ud af, at der er forskel på DKP og SF, at jeg er af den opfattelse, at en overenskomst i allerhøjeste grad skal kunne forhindre gennemførelse af deltid, hvis overenskomsten er affattet med henblik på værn af arbejderne. Derfor må jeg sige, at vi heller ikke ønsker at medvirke på det område.

I anledning af bemærkningerne om nedsat arbejdstid på grund af helbred, alder o. lign., der er kommet fra bl. a. den konservative ordfører, må jeg gøre opmærksom på, at der jo var en gruppe mennesker, som alle var enige om af helbredsmæssige grunde havde behov for at få nedsat arbejdstid, og det var skifteholdsarbejderne. Jeg skal bare erindre om, at dette ting bl. a. gennem augustforliget og indgreb i overenskomstsituationen var med til at forhindre disse mennesker, som man ødelægger helbredet på, i at få nedsat arbejdstid.

Vi kan ikke medvirke til dette forslag.

Bolvig (RV):

Jeg tror, der er et almindeligt udbredt folkeligt ønske om lettere adgang til deltidsarbejde, og det fremgår da også af en lang række forskellige undersøgelser, ikke kun socialforskningsinstituttets, men også en lang række andre undersøgelser. Det er vel også således, at når vi som medlemmer af dette ting er ude omkring i landet for at besøge forskellige arbejdspladser, får vi en fornemmelse af, at der netop er et stort ønske om en indførelse af deltidsarbejde.

Det radikale venstre så gerne, at regeringen kunne inspirere arbejdsmarkedets parter til at lette mulighederne for deltid – og jeg lagde mærke til, at ministeren udtrykte sympati for tanken, men alligevel vendte sig mod forslaget. Nu er det at inspirere jo ikke det samme, hr. minister, som at gribe ind, men jeg ved fra personlig erfaring under samarbejde med ministeren, at ministeren absolut har evner til at inspirere, og hvis viljen virkelig var til stede, er jeg slet ikke i tvivl om, at ministeren ville kunne opnå ganske meget, hvis der straks blev optaget forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Forslaget tilsigter jo at øge selybestemmelsen på den enkelte arbejdsplads, således at ledelsen og de ansatte efter fælles aftale kan etablere deltidsordninger. Nu har vi jo fået indført deltidsordninger inden for det offentlige område, og jeg formoder, at ministeren kan bekræfte, at det forløber med en absolut succes. Så synes jeg også, det er rimeligt, at vi ikke kun diskuterer, men også forsøger at gå videre inden for det private arbejdsmarked.

Jeg tror, at man ved at gennemføre et forslag som dette ville kunne fremme trivselen og miljøet, og jeg er sikker på, at det ville hjælpe ældre og ville glæde ægtefæller med børn, altså i det hele taget have en lang række positive virkninger. Det ser med andre ord særdeles besnærende ud, men jeg erkender meget vel, som også ministeren var inde på, at hvor besnærende det end ser ud, rummer det adskillige faldgruber. Der er spørgsmålet om anciennitet, der er spørgsmålet om tempoforøgelse, som man absolut godt kan være overordentlig nervøs for, og der er en del understøttelsesspørgsmål. Derfor egner forslaget sig også til et meget tilbunds gående udvalgsarbejde, og fra det radikale venstres side skal vi sige, at vi ser med sympati på forslaget og også gerne vil medvirke i udvalget til, at der kan blive forelagt et forslag gældende det private arbejdsmarked.

Honoré (KrF):

I den skriftlige fremsættelse af dette forslag udtrykker forslagsstillernes ordfører, hr. Bertel Haarder, at venstre med tilfredshed har bemærket, at den ene halvdel af venstres tidligere fremsatte deltidsforslag i betydeligt omfang er blevet imødekommet gennem udsendelse af cirkulærer om øget deltidsbeskæftigelse for de offentligt ansatte.

Taget efter ordlyden er det, ligesom hr. Bertel Haarder etablerer en årsagssammenhæng mellem venstres tidligere forslag og disse cirkulærer. Det er efter min mening ret misforståeligt, idet det i augustforligets tekst, før venstre fremsatte sit forslag til folketingsbeslutning, indgik, at man skulle søge øget adgang til deltidsbeskæftigelse inden for den offentlige sektor, og det er i konsekvens af augustforliget og det afsnit heri, som kristeligt folkeparti lagde stor vægt på at få ind, at der er kommet disse cirkulærer, det skyldes ikke hr. Bertel Haarders og partiet venstres initiativer på dette om-